

Sygn. akt V CZ 57/20

POSTANOWIENIE

Dnia 29 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (przewodniczący)

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

SSN Roman Trzaskowski

w sprawie z wniosku M. D., A. M., A. K. i M. K.
przy uczestnictwie E. K., Z. S., M. W., M. D., B. S., C. Z. i M. K.
o dział spadku,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 29 października 2020 r.,
zażalenia uczestniczki E. K.
na postanowienie Sądu Okręgowego w B.
z dnia 26 listopada 2019 r., sygn. akt II Ca (...),

uchyla zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 26 listopada 2019 r. Sąd Okręgowy w B. uchylił postanowienie Sądu Rejonowego w C., w sprawie z wniosku M. D., A. M., A. K. i M. K., z udziałem E. K., Z. S., M. W., M. D., B. S., C. Z. i M. K., o dział spadku.

Orzeczenie zaskarżyła uczestniczka E. K. wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 394¹ § 1¹ k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje także w razie uchylenia przez sąd drugiej instancji wyroku sądu pierwszej instancji

i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. W judykaturze Sądu Najwyższego jednolicie przyjmuje się, że celem takiego zażalenia jest poddanie pod kontrolę prawidłowości uchylecia przez sąd drugiej instancji orzeczenia sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego postępowania, co może nastąpić jedynie w wypadkach przewidzianych w art. 386 k.p.c. Oznacza to, że nie ma podstawy do dokonywania wykładni rozszerzającej przesłanki „nierozpoznanie istoty sprawy” (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 grudnia 2012 r., II CZ 141/12, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 marca 2013 r., II CZ 193/12, niepubl.).

Orzecznictwo Sądu Najwyższego jednolicie przyjmuje, że nierozpoznanie istoty sprawy w rozumieniu art. 386 § 4 k.p.c. występuje wtedy, gdy sąd pierwszej instancji zaniechał zbadania materialnej podstawy żądania pozwu lub zarzutów merytorycznych przeciwstawionych zgłoszonemu roszczeniu. W rozważanej sprawie taka sytuacja nie występuje. Sąd Rejonowy szczegółowo rozpoznał sprawę i dokonał oceny prawnej. Zastosowania art. 386 § 4 k.p.c. nie uzasadniają zastrzeżenia Sądu Okręgowego co do sposobu sformułowania rozstrzygnięcia zawartego w postanowieniu Sądu Rejonowego.

Z tych względów Sąd Najwyższy postanowił jak wyżej.